

Abril 2008

COM I QUAN APAREIXEN

Els primers seguidors i seguidores no tenien encara una estructura definida. Serà degut a la dispersió i la crisi després de la mort de Jesús i, sobretot, a partir de la Pentecosta quan comencen a experimentar **consciència de grup**. Sorgeixen les diferents comunitats amb accents diversos. De fet, en tot el NT no es parla d'una estructura eclesial única sinó que es percep una pluralitat: judeocristians de parla aramea i costums religiosos jueus; jueus conversos de llengua grega (líder: Esteve), més radicals, que relativitzen les lleis i per això entren en conflicte amb els jueus no cristians. Posen en perill la identitat jueva. La trobada amb el Ressuscitat implica una vida diferent i ruptura amb l'entorn: casa, família... si tots no es converteixen. Tanmateix, el projecte de Jesús era reunir el poble de Déu d'acord amb l'Aliança de l'AT; instaurar el Regne a Israel (elecció dels Dotze); el seu moviment no s'entén com a antijueu. L'església d'Antioquia (colònia jueva, pagans), que acull els cristians helenistes perseguits apareix com una religió pròpia; ho afavoria la laxitud en el compliment de les normes culturals jueves. Així, tot i que el concili de Jerusalem reconeix, en principi, la manera de viure dels cristians a Antioquia, acaba discutint el pluralisme eclesial de Pau. Pau, a partir de la seva experiència pasqual creu que la fe en Crist és el distintiu essencial i no les normes culturals: *Ja no hi ha jueu ni grec, esclau ni lliure, home ni dona: tots sou un de sol en Jesucrist* (Ga 3,28). Tot i així, Pau no trencà mai la comunió amb Jerusalem, a través de la col·lecta acordada al concili (Ga 2, 1-10; Rm 15, 25-28). Tot això fa pensar en la presència d'un cert element democràtic en aquestes incipients comunitats o *ekklesias* de què forma part tothom.

LES PRIMERES COMUNITATS CRISTIANES

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES

• Estructures fraternals i no patriarcals:

Mc 10, 42-45 (Mt 20, 24-28; Lc 22, 24-27)

Jn 13 (Rentament de peus: el sagrament de servir)

• Comunitat de Mateu: l'amor al proïsme i l'autoritat en el fet de ser germans:

Mt 25, 31-46

Mt 5, 21-48: donar plenitud a la Llei

Mt 18: lògica del perdó i la petitesa.

• Comunitat de Lluc i Fets: Compartir béns:

Ac 2, 44; 4, 34-35, 12, 32-34

• Comunitats de Pau: integració i acolliment

□ Pau argumenta a favor dels marginats i dèbils i estableix en el reconeixement de la diversitat dels membres, la igualtat de drets d'homes i dones:

1Co 12, 12-27: pluralitat de dons i carismes.

□ A les cartes de Pau tots els membres de cada comunitat són **col.laboradors** de Déu: 1Co 3.

□ Les dones (almenys les paganes romanes) destacaven entre els apòstols, ho eren, feien un **treball apostòlic** (*kopiaio* = treballar apostòlicament):

Rm 16

• Comunitat de Joan: Relació personal amb Jesús

□ Model de comunitat: imatge del cep (Jesús), dinamitzador i present enmig de la comunitat(els sarments):

Jn 15, 1-17

□ Importància de la relació personal amb Jesús (Imatge del Bon Pastor):

Jn 10, 1-15

□ El Deixeble Estimat: ideal del deixeble que ha de ser cada cristià o cristiana. Comunitat que presenta un sentiment d'igualtat entre tots els membres. L'apostolat no és l'accent principal d'aquest evangeli. L'autoritat rau en l'amor i el seguiment del Mestre fins a la creu: Jn 18, 15-16; 18, 25-27.

□ La presència del Paràclit a la comunitat: Jn 14, 15-19.

□ Les dones tenen una funció apostòlica: **veure i ser enviades** (Idea compartida per Pau):

♥ Marta, portaveu d'una confessió de fe (Jn 11,27)

♥ Valor de la paraula de la samaritana (Jn 4,39).

♥ Maria Magdalena fa la primera proclamació pasqual (Jn 20,14).

QÜESTIONS:

► Què destacaries d'aquests grups cristians dels inicis?

► Què podem aprendre d'aquelles comunitats?

► Què podria ser aplicable, avui?

► Quin paper descobrim que tenien les dones?

Bibliografia:

ALEGRE, Xavier: "Testimonios literarios de los orígenes del movimiento cristiano". *Selecciones de Teología* nº176. Vol.44 (2005), pp. 255-268.

ALEGRE, Xavier: "Utopia: L'Església tal com Jesús la volia. Església, d'on vénis, on vas? Cristianisme i Justícia, 1989, pp.19-49.

BROWN, Raymond E.: *Las Iglesias que los apóstoles nos dejaron*. Ed. Desclée De Brouwer. Bilbao, 2000.